

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Karol Nawrocki

Warszawa, 15 stycznia 2026 roku

Jego Magnificencja
Profesor Krzysztof Zaremba
Rektor
Politechniki Warszawskiej

Uczestnicy
uroczystego posiedzenia
Senatu Politechniki Warszawskiej

Magnificencjo Panie Rektorze,
Wysoki Senacie,
Szanowni Państwo Profesorowie,
Drodzy Studenci, Panie i Panowie,

z okazji uroczystości jubileuszowych 200-lecia Politechniki Warszawskiej pragnę skierować słowa najwyższego uznania do organizatorów dzisiejszych uroczystości oraz pozdrowić wszystkich zgromadzonych w historycznej Auli Gmachu Głównego. Dziękuję za uczczenie rocznicy, która jest w tych murach obchodzona jako święto uczelni, a zarazem wspominana w całym środowisku polskiej nauki jako wydarzenie niezwykle doniosłe w dziejach polskiego kształcenia technicznego.

Dzisiejsze uroczyste posiedzenie Senatu Politechniki Warszawskiej skłania do wspomnienia postaci założyciela Szkoły Przygotowawczej do Instytutu Politechnicznego w Warszawie – Stanisława Staszica. To on 4 stycznia 1826 roku zainaugurował w Pałacu Kazimierzowskim dzieło specjalistycznego kształcenia technicznego, które kontynuuje dzisiejsza Politechnika Warszawska. Wygłoszona wówczas mowa, wyznaczająca misję placówki, okazała się ostatnim wystąpieniem publicznym Stanisława Staszica. Pozostawił on potomnym ośrodek badań i edukacji, którego cele oraz posłannictwo wyznaczone w 1826 roku do dziś pozostają aktualne – zarówno dla rozwoju polskiej nauki, jak i dla pomyślności całej Rzeczypospolitej. Do pierwszych słuchaczy i ich nauczycieli zwrócił się wtedy takimi słowami:

„Kilkakrotnie w moich do uczącej się Młodzieży przemowach o edukacji, przekładając jej, iż nabyte nauki są największym i najpewniejszym jej dobrem, przestrzegałem razem, że w nabywaniu nauk na samej ich teorii przestawać nie należy; owszem, by zostać użytecznym społeczeństwa członkiem, trzeba usiłować, trzeba umieć nabyte nauki i umiejętności zastosować do potrzeb krajowych, do wynalazków, kunsztów, do użytku publicznego. Instytut politechniczny jest skoncentrowanym zbiorem wszystkich już odkrytych i jeszcze odkryć się mających środków, jakie umiejętności matematyczne i fizyczne podają działaniom i doskonaleniu się przemysłu narodów. [...] taki Instytut jest wielką praktyczną szkołą, która naukom i umiejętnościom nadaje cele i w której pewniej, gruntowniej ustalają się działania władz umysłowych, w której posiadający umiejętności znajdą naukę, jak ich używać ku własnemu i publicznemu użytkowi. Następnie z takiego to Instytutu wychodzący będą praktyczne nauki przemysłu, rękodziel i fabryk roznosić po całym kraju, staną się nauczycielami w praktycznych szkołach rzemieślniczych, [...] po województwach, obwodach, powiatach i miastach”.

Od tamtego pamiętnego wystąpienia minęły dwa stulecia. W tym czasie Polska doświadczyła ucisku zaborców, była areną dwóch wojen światowych, mierzyła się z sowieckim zniewoleniem, by ostatecznie powrócić do rodziny wolnych państw i narodów. Na każdym z tych etapów profesorowie, studenci oraz rzesze absolwentów tutejszej uczelni zdobywali wiedzę i doskonalili nabyte tu umiejętności, by – zgodnie z przesłaniem Stanisława Staszica – wykorzystywać je „ku własnemu i publicznemu użytkowi”. Dlatego w dniu uroczystych obchodów jubileuszu 200-lecia Politechniki Warszawskiej kieruję słowa najwyższego uznania dla całej społeczności akademickiej, dziękując za konsekwentną i wytrwałą pracę na rzecz polskiej nauki, myśli technicznej i gospodarki. Czcigodnemu gronu profesorskiemu gratuluję rosnącego dorobku naukowego i coraz liczniejszych z każdym rokiem absolwentów. Braci studenckiej życzę wielu osiągnięć i satysfakcji z pracy i nauki. Wszystkim zaś odwagi oraz pomyślności w realizowaniu zamierzeń badawczych i edukacyjnych. Niech jubileuszowy rok 200-lecia uczelni stanie się dla pracujących tutaj naukowców i studiującej młodzieży czasem odkrywania tej szczególnej synergii, która rodzi się ze spotkania talentu, pasji poznawczej i twórczego, nowatorskiego nauczania. Niech wzajemna wymiana wiedzy, doświadczenia oraz młodzieńczej ciekawości świata otwiera przed Państwem wciąż nowe horyzonty pełne nieustannie rodzących się możliwości.

2 pomarańcz,

Artur Nowak